Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

4. september 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arter af vilde dyr og planter — forordning (EF) nr. 338/97 — artikel 11 — en importtilladelses ugyldighed begrænset til de dyreenheder, som ugyldighedsgrunden faktisk angår«

I sag C-532/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Ungarn) ved afgørelse af 20. september 2013, indgået til Domstolen den 9. oktober 2013, i sagen:

Sofia Zoo

mod

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, Domstolens vicepræsident, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot og A. Arabadjiev,

generaladvokat: E. Sharpston

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den ungarske regering ved K. Szíjjártó, M. Fehér og G. Szima, som befuldmægtigede

— den belgiske regering ved J. Van Holm og T. Materne, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved K. Mifsud-Bonnici og A. Sipos, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: ungarsk.

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT 1997 L 61, s. 1).

2 Anmodningen er indgivet inden for rammerne af en sag mellem Sofia Zoo (den zoologiske have i Sofia, Bulgarien) og Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (det ungarske generalinspektorat for miljø- og naturbeskyttelse samt vandforvaltning) (herefter »generalinspektoratet«) vedrørende den sidstnævntes afgørelse om konfiskation af 17 enheder af vilde dyr med oprindelse i Tanzania.

Retsforskrifter

Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter

3 Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter, undertegnet i Washington den 3. marts 1973 (*United Nations Treaty Series*, bind 993, I-14537, herefter »CITES«), har til formål at sikre, at den internationale handel med arter, der er opført i dens bilag, samt dele eller produkter, som stammer herfra, ikke er til skade for bevaringen af den biologiske mangfoldighed og hviler på en bæredygtig udnyttelse af de vilde arter.

4 Denne konvention trådte i kraft i Den Europæiske Union den 1. januar 1984 i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (EFT L 384, s. 1). Denne forordning er blevet ophævet ved forordning nr. 338/97, hvis artikel 1, stk. 2, bestemmer, at forordningen finder anvendelse under overholdelse af CITES' formål, principper og bestemmelser.

5 CITES' artikel VI, stk. 5, bestemmer følgende:

»Hver forsendelse af enheder skal have særskilt tilladelse eller certifikat.«

EU-retten

6 5. og 17. betragtning til forordning nr. 338/97 er affattet som følger:

»(5) [V]ed gennemførelsen af forordningen bør der anvendes fælles vilkår for udstedelse, anvendelse og forelæggelse af dokumenter vedrørende tilladelse til indførsel i [Unionen] og til eksport eller reeksport fra [Unionen] af enheder af arter, som er omfattet af forordningen; der bør vedtages særlige bestemmelser for transit af enheder gennem [Unionen].

[…]

(17) [F]or at sikre, at denne forordning overholdes, bør medlemsstaterne i tilfælde af overtrædelser tage passende sanktioner i anvendelse svarende til overtrædelsens karakter og alvor.«

7 Denne forordnings artikel 4 bestemmer følgende:

»1. Indførsel i [Unionen] af enheder af de i bilag A opførte arter er betinget af, at den nødvendige kontrol gennemføres, og af at der ved grænsetoldstedet, hvor indførslen sker, forud forelægges en importtilladelse udstedt af et styrelsesråd i bestemmelsesmedlemsstaten.

Importtilladelsen må kun udstedes, hvis de i stk. 6 omhandlede restriktioner er overholdt, og på følgende betingelser:

[…]

b) i) [A]nsøgeren fremlægger dokumentation for, at enhederne er anskaffet i overensstemmelse med lovgivningen om beskyttelse af den pågældende art, hvilket i tilfælde af import fra et tredjeland af enheder af en art, der er opført i konventionens lister, skal være en eksporttilladelse eller et reeksportcertifikat eller kopi heraf, udstedt i overensstemmelse med konventionen af en kompetent myndighed i eksport- eller reeksportlandet.

[…]

[…]

e) [S]tyrelsesrådet har efter høring af videnskabsrådet sikret sig, at der ikke er andre forhold af betydning for artens bevarelse, der taler mod udstedelse af eksporttilladelsen […]

f) [I] tilfælde af indførsel fra havet har styrelsesrådet sikret sig, at alle levende enheder vil blive behandlet og transporteret på en måde, som mindsker risikoen for overlast, sundhedsskade eller mishandling.

2. Indførsel i [Unionen] af enheder af de i bilag B opførte arter er betinget af, at den nødvendige kontrol gennemføres, og af at der ved grænsetoldstedet, hvor indførslen sker, forud forelægges en importtilladelse udstedt af et styrelsesråd i bestemmelsesmedlemsstaten.

Importtilladelsen må kun udstedes, hvis de i stk. 6 omhandlede restriktioner er overholdt, og på følgende betingelser:

a) [V]idenskabsrådet skal efter gennemgang af de tilgængelige oplysninger og efter at have taget en eventuel erklæring fra Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe i betragtning være af den opfattelse, at indførsel i [Unionen] ikke vil forringe artens bevaringsstatus eller udstrækningen af det område, hvor populationen af den pågældende art er udbredt, idet der tages hensyn til det nuværende og det forventede omfang af handelen. Afgørelsen gælder efterfølgende indførsler, så længe de ovennævnte forhold ikke har ændret sig væsentligt.

b) [A]nsøgeren fremlægger dokumentation for, at det sted på bestemmelsesstedet, hvor den levende enhed skal opbevares, er udstyret til at kunne opbevare og behandle den omhyggeligt.

c) [B]etingelserne i stk. 1, litra b), nr. i), litra e) og f), er opfyldt.

[…]

6. Efter høring af de berørte oprindelseslande i henhold til forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2, og efter at have taget en eventuel erklæring fra Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe i betragtning kan [Europa-]Kommissionen fastsætte generelle restriktioner eller restriktioner, der vedrører visse oprindelseslande, for indførsel i [Unionen]:

a) af enheder af arter opført i bilag A, på de i stk. 1, litra a), nr. i), eller litra e), omhandlede betingelser

b) af enheder af arter opført i bilag B, på de i stk. 1, litra e), eller i stk. 2, litra a), omhandlede betingelser, og

c) af levende enheder af arter opført i bilag B, hvis dødelighed under forsendelse er høj, eller for hvilke det er fastslået, at de ikke kan forventes at ville overleve i fangenskab i en betydelig del af deres potentielle levetid, eller

d) af levende enheder af arter, for hvilke det er fastslået, at deres indførsel i naturen i [Unionen] udgør en økologisk trussel for vilde dyr og planter, der er naturligt hjemmehørende i [Unionen].

Kommissionen offentliggør hvert kvartal en liste over sådanne restriktioner i [*Den Europæiske Unions] Tidende*.

[…]«

8 Nævnte forordnings artikel 9, stk. 4 og 5, er affattet som følger:

»4. Hvis en levende enhed af en i bilag B opført art transporteres inden for [Unionen], må indehaveren af enheden først afhænde den efter at have sikret, at den påtænkte modtager er tilstrækkeligt underrettet om, hvilken form for opbevaring, udstyr og fremgangsmåde der kræves for at behandle enheden omhyggeligt.

5. Hvis levende enheder transporteres til, fra eller inden for [Unionen] eller opbevares i en transit- eller omlastningsperiode, skal de klargøres, transporteres og behandles på en måde, som mindsker risikoen for overlast, sundhedsskade eller mishandling, og som, for dyrs vedkommende, er i overensstemmelse med [Unionens] lovgivning om beskyttelse af dyr under transport.«

9 Samme forordnings artikel 11, stk. 1 og 2, med overskriften »Gyldighed og særlige betingelser for tilladelser og certifikater« bestemmer følgende:

»1. Medmindre andet følger af strengere foranstaltninger, som medlemsstaterne måtte træffe eller opretholde, er tilladelser og certifikater, der udstedes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning, gyldige i hele [Unionen].

2.

a) Sådanne tilladelser eller certifikater samt tilladelser eller certifikater, der er udstedt på grundlag heraf, anses dog for ugyldige, hvis en kompetent myndighed eller Kommissionen i samråd med den myndighed, der har udstedt tilladelsen eller certifikatet, fastslår, at betingelserne for udstedelsen ikke var opfyldt.

b) Enheder, der befinder sig på en medlemsstats område, og som er omfattet af sådanne tilladelser eller certifikater, beslaglægges af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og kan konfiskeres.«

10 Følgende fremgår af artikel 16, stk. 4, i forordning nr. 338/97:

»Hvis en levende enhed af en i bilag B eller C opført art ankommer til et indgangssted [i Unionen] uden gyldig tilladelse eller gyldigt certifikat, skal enheden beslaglægges og kan konfiskeres, eller, hvis modtageren nægter at anerkende enheden, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som indgangsstedet hører under, nægte at modtage forsendelsen og kræve, at fragtføreren returnerer enheden til dens afsendelsessted.«

Ungarsk ret

11 Artikel 20, stk. 1, 2 og 4, litra a) og b), i regeringsdekret nr. 292/2008 (XII.10), om visse regler for fuldbyrdelse af internationale retsakter og akter udstedt af Det Europæiske Fællesskab, der regulerer den international handel med truede arter af vilde dyr og planter (herefter »regeringsdekretet«), bestemmer følgende:

»1. Hvis en enhed af de i bilag A-D i [forordning nr. 338/97] opførte arter opbevares, transporteres eller markedsføres uden den nødvendige tilladelse eller certifikat, eller hvis der ved transporten af denne enhed tilsidesættes lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser om transport af enheder, skal den i artikel 3, stk. 3, omhandlede myndighed – dog med undtagelse af den i artikel 4, stk. 1, omhandlede myndighed – tilbageholde den nævnte enhed og optage rapport inden for rammerne af forholdene på stedet og træffe de foranstaltninger, som i henhold til de særlige lovgivningsmæssige bestemmelser er nødvendige, og underrette den i artikel 4, stk. 1, nævnte myndighed samt den administrative myndighed herom inden for 48 timer. Den i artikel 4, stk. 1, nævnte myndighed træffer i samråd med forvaltningsmyndigheden foranstaltninger med henblik på anbringelse af de tilbageholdte levende enheder.

2. Den i artikel 4, stk. 1, omhandlede myndighed skal, efter en kontrol udført af denne eller tilbageholdelsen i henhold til stk. 1, beslaglægge den enhed, hvor lovligheden af dens import, eksport, reeksport eller opbevaring ikke er blevet godtgjort af indehaveren af enheden i forbindelse med kontrollen, og anmode vedkommende om at fremlægge den fornødne dokumentation for enhedens oprindelse inden for en af myndigheden fastsat frist.

[…]

4. Den i artikel 4, stk. 1, nævnte myndighed:

a) konfiskerer enheden, såfremt der ikke er fremlagt dokumentation for dens oprindelse inden for den angivne frist

b) konfiskerer enheden, såfremt opbevaringen heraf er ulovlig.

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 Den 17. januar 2011 blev der udført en grænsekontrol af en serbisk statsborger ved dennes indrejse i Ungarn, der i det køretøj, som vedkommende førte, transporterede en last bestående af 17 enheder af vilde dyr med oprindelse i Tanzania, nemlig to høgeørne (hieraaetus spilogaster), fire Verreauxørne (aquila verreauxii), to kampørne (polemaetus bellicosus), en gøglerørn (terathopius ecaudatus), tre kronørne (stephanoaetus coronatus), to øregribbe (torgos tracheliotus) og tre hvidryggede gribbe (gyps africanus). Foruden disse transporterede den kontrollerede person også ti brogede krager (corvus albus) og ti hvidhalsede krager (corvus albicollis). Som dokumentation for de nævnte dyrs oprindelse fremlagde denne person kopien af en CITES-importtilladelse udstedt af de bulgarske myndigheder. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at de ledsagende dokumenter angav, at disse dyreenheder var blevet transporteret fra Nederlandene mod Bulgarien til Sofia Zoo med henblik på at udstå karantæne, hvorfra de skulle vende tilbage til Nederlandene via Ungarn.

13 Miljøbeskyttelsesmyndigheden tilbageholdt lasten og fremsendte alle disse dokumenter til Vidékfejlesztési Minisztérium (ministeriet for landdistriktsudvikling), der som kompetent myndighed i henhold til CITES og forordning nr. 338/97 undersøgte lovligheden af importen af disse vilde dyr. I forbindelse med denne procedure rådførte nævnte ministerium sig med Kommissionen og med den kompetente bulgarske myndighed.

14 Kommissionen havde anført, at de pågældende dyreenheder skulle konfiskeres, eftersom Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe (herefter »DVU«) dels den 30. juni 2009 havde truffet afgørelse om importforbud for så vidt angår kampørnen og gøglerørnen, og dels den 11. september 2009 havde truffet afgørelse om, at en forudgående drøftelse med DVU var nødvendig for så vidt angik import af øregribben og kronørnen. Eftersom den kompetente bulgarske myndighed imidlertid ikke havde taget hensyn til disse afgørelser fra DVU, var Kommissionen af den opfattelse, at den tilladelse, som denne myndighed havde udstedt til Sofia Zoo, skulle betragtes som ugyldig.

15 Ved afgørelse af 9. februar 2011 traf ministeriet for landdistriktsudvikling på baggrund af ovenstående afgørelse om at beslaglægge lasten – med undtagelse af de ti brogede krager og de ti hvidhalsede krager, som hverken falder ind under CITES eller forordning nr. 338/97 – i overensstemmelse med regeringsdekretets artikel 20, stk. 2, og anmodede Sofia Zoo om at fremlægge dokumentation for lovligheden af importen af, opbevaringen af og af handelen med de dyreenheder, som ministeriets afgørelse angik.

16 Eftersom Sofia Zoo ikke fremlagde den ønskede dokumentation inden for den fastsatte frist, konfiskerede ministeriet for landdistriktsudvikling ved afgørelse af 28. april 2011 de 17 dyreenheder med oprindelse i Tanzania i overensstemmelse med regeringsdekretets artikel 20, stk. 4, og anbragte dem i ungarske zoologiske haver.

17 Sofia Zoo anlagde sag ved Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest) til prøvelse af denne afgørelse om konfiskation. Dette søgsmål var anlagt mod generalinspektoratet, den retlige efterfølger til ministeriet for landdistriktsudvikling.

18 Sofia Zoos påstand omhandlede navnlig annullation af den nævnte afgørelse om konfiskation og om, at generalinspektoratet tilpligtedes at gennemføre en ny procedure, idet der principalt var nedlagt påstand om, at afgørelsen skulle annulleres i sin helhed, og subsidiært at afgørelsen skulle annulleres delvist. Sofia Zoo nedlagde desuden påstand om, at afgørelsen om beslaglæggelsen skulle tages op til fornyet overvejelse. Ifølge den zoologiske have kunne importtilladelsens ugyldighed nemlig kun angå de otte dyreenheder omfattet af importtilladelsens ugyldighedsgrund, dvs. de to kampørne, gøglerørnen, de to øregribbe og de tre kronørne, og på denne måde kunne beslaglæggelsen og konfiskationen alene udvides til disse dyr og ikke de andre ni enheder af arter omfattet af forordning nr. 338/97, dvs. de to høgeørne, de fire Verreauxørne og de tre hvidryggede gribbe.

19 Generalinspektoratet nedlagde påstand om frifindelse i dette annullationssøgsmål. Ifølge generalinspektoratet skal alle enheder af vilde dyr omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 338/97 – og ikke kun de enheder, som importtilladelsens ugyldighedsgrund angår – beslaglægges og kan konfiskeres, eftersom denne forordning ikke anerkender en ordning med en tilladelses delvise ugyldighed. Endvidere gjorde generalinspektoratet gældende, at risikoen for sundhedsfare også berettiger, at tilladelserne administreres på en ensartet måde, og at alle dyreenheder opført i disse tilladelser, i tilfælde af ugyldighed og uanset årsagen hertil, beslaglægges og konfiskeres.

20 Under disse omstændigheder har Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal tilladelser og certifikater i henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), i […] forordning nr. 338/97 alene anses for ugyldige for så vidt angår de enheder, som specifikt rammes af en ugyldighedsgrund, eller skal ugyldigheden tillige gælde for de øvrige enheder, som ligeledes er omfattet af tilladelsen eller certifikatet?

2) Skal alle enheder, som er omfattet af de tilladelser eller certifikater, der anses for ugyldige i henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), [i forordning nr. 338/97], beslaglægges og i givet fald konfiskeres i henhold til [denne forordnings artikel 11, stk. 2, litra b),] eller gælder det alene de enheder, som specifikt rammes af ugyldighedsgrunden?«

Om de præjudicielle spørgsmål

21 Med sine spørgsmål, der skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at en importtilladelse, der ikke overholder denne forordnings bestemmelser, kun skal anses for ugyldig for så vidt angår de enheder, som denne importtilladelses ugyldighedsgrund faktisk angår, således at disse enheder er de eneste, der skal beslaglægges og eventuelt konfiskeres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de befinder sig.

22 Af artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning nr. 338/97 fremgår, at »[s]ådanne tilladelser eller certifikater samt tilladelser eller certifikater, der er udstedt på grundlag heraf, [dog] anses […] for ugyldige, hvis en kompetent myndighed eller Kommissionen i samråd med den myndighed, der har udstedt tilladelsen eller certifikatet, fastslår, at betingelserne for udstedelsen ikke var opfyldt«. Denne artikels stk. 2, litra b), præciserer, at »[e]nheder, der befinder sig på en medlemsstats område, og som er omfattet af sådanne tilladelser eller certifikater, beslaglægges af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og kan konfiskeres«.

23 Således skal artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning nr. 338/97 fortolkes i forhold til de mål, der forfølges med denne forordning, og den sammenhæng, som denne bestemmelse indgår i.

24 Hvad for det første angår den generelle opbygning af forordning nr. 338/97 er det vigtigt at bemærke, at de i hovedsagen omhandlede 17 enheder af vilde dyr er opført i denne forordnings bilag B. I overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, første afsnit, »[er] [i]ndførsel i [Unionen] af enheder af de i bilag B opførte arter […] betinget af, at den nødvendige kontrol gennemføres, og af, at der ved grænsetoldstedet, hvor indførslen sker, forud forelægges en importtilladelse udstedt af et styrelsesråd i bestemmelsesstaten«.

25 Det fremgår således af denne bestemmelses ordlyd, at forordning nr. 338/97 tillader en udstedelse af en enkelt importtilladelse for flere forskellige enheder af de i denne forordnings bilag B opførte arter, og som er en del af den samme last. En sådan fortolkning af nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, første afsnit, er også i overensstemmelse med CITES' artikel VI, stk. 5, som fastslår, at »[h]ver forsendelse af enheder skal have særskilt tilladelse eller certifikat«.

26 Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 338/97 bestemmer, at en sådan importtilladelse kun må udstedes, hvis de i denne artikels stk. 6, omhandlede restriktioner er overholdt, og såfremt betingelserne i samme artikels stk. 2, litra a)-c), er opfyldt.

27 I overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i forordning 338/97 kan Kommissionen – under hensyntagen til det nuværende og det forventede omfang af handelen med en art – hvis artens indførsel i Unionen vil forringe dens bevaringsstatus eller udstrækningen af det område, hvor populationen af den

pågældende art er udbredt, eller hvis et andet forhold af betydning for artens bevarelse taler mod udstedelsen af importtilladelsen, fastsætte generelle restriktioner eller restriktioner, der vedrører visse oprindelseslande, for indførsel i Unionen af levende enheder af arter opført i denne forordnings bilag B, hvis dødelighed under forsendelse er høj, eller for hvilke det er fastslået, at de ikke kan forventes at ville overleve i fangenskab i en betydelig del af deres potentielle levetid.

28 Hvad angår betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a)-c), i forordning nr. 338/97 er udstedelsen af en importtilladelse for det første betinget af, at videnskabsrådet, efter gennemgang af de tilgængelige oplysninger og efter at have taget en eventuel erklæring fra DVU i betragtning, er af den opfattelse, at indførsel i Unionen ikke vil forringe artens bevaringsstatus eller udstrækningen af det område, hvor populationen af den pågældende art er udbredt, idet der tages hensyn til det nuværende og det forventede omfang af handelen. For det andet skal ansøgeren fremlægge dokumentation for, at det sted på bestemmelsesstedet, hvor den levende enhed skal opbevares, er udstyret til at kunne opbevare og behandle den omhyggeligt. For det tredje skal betingelserne i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), litra e) og f), være opfyldt.

29 Det fremgår af det ovennævnte, at udstedelsen af en tilladelse til import til Unionen af forskellige enheder af arter, som er opført i bilag B til forordning nr. 338/97, ikke er resultatet af en samlet vurdering af alle de enheder, som er en del af den pågældende last, men en individuel og fuldstændig undersøgelse af hver af de pågældende enheders forhold.

30 Dvs., at den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de pågældende enheder befinder sig, skal undersøge, om den pågældende importtilladelse er gyldig for hver af disse enheder, uden at nævnte myndigheds vurdering af en given dyreenhed nødvendigvis skal påvirke myndighedens vurdering af en anden enhed.

31 Den omstændighed, at importtilladelsen bliver ugyldig for så vidt angår de dyreenheder, som ikke opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2 og 6, i forordning nr. 338/97, vil følgelig ikke kunne rejse tvivl om tilladelsens gyldighed for så vidt angår de enheder, som faktisk opfylder de nævnte betingelser.

32 Dermed skal den del af importtilladelsen, der omhandler de enheder, som ugyldighedsgrunden angår, betragtes som værende adskilt fra de andre dele i nævnte tilladelse, som forbliver gældende.

33 Desuden vil udelukkelsen af enhver delvis ugyldighed af en tilladelse til import i Unionen af forskellige enheder af arter opført i bilag B til forordning nr. 338/97, som Kommissionen har fremhævet i sine skriftlige indlæg, føre til et vilkårligt system, hvor en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke sidestilles med en situation, hvor en transport af 17 forskellige enheder sker med 17 forskellige dokumenter.

34 Med hensyn til de mål, der forfølges med forordning nr. 338/97, skal det for det andet bemærkes, at den beskyttelsesordning, der er indført for enheder af arter opført i forordningens bilag A og B, har til formål at sikre den størst mulige beskyttelse af arter af vilde dyr og planter ved kontrol med handelen hermed under overholdelse af CITES' formål, principper og bestemmelser (jf. dom Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, præmis 24).

35 Gennemførelsen af de mål, der forfølges med forordning nr. 338/97, vil imidlertid ikke blive undergravet af en fortolkning af forordningens artikel 11, stk. 2, litra a), hvorefter en importtilladelse kun skal betragtes som ugyldig, hvis tilladelsen ikke overholder betingelserne fastsat i denne forordning, for så vidt som tilladelsen angår de dyreenheder, som nævnte tilladelses ugyldighedsgrund faktisk angår.

36 I denne henseende bemærkes på den ene side, at med hensyn til de dyreenheder, for hvilke der i henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning nr. 338/97 faktisk gælder en ugyldighedsgrund i importtilladelsen, har den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de nævnte enheder befinder sig, en forpligtelse til i henhold til denne artikels stk. 2, litra b), at beskytte disse dyr, idet den skal anordne, at de beslaglægges og eventuelt konfiskeres.

37 På den anden side fastsætter forordning nr. 338/97 angående de dyreenheder, som ugyldighedsgrunden i importtilladelsen ikke angår, foranstaltninger til beskyttelse af dem, hvis de transporteres i Unionen. I denne henseende fastsætter denne forordnings artikel 9, stk. 4, at »[h]vis en levende enhed af en i bilag B opført art transporteres inden for [Unionen], må indehaveren af enheden først afhænde den efter at have sikret, at den påtænkte modtager er tilstrækkeligt underrettet om, hvilken form for opbevaring, udstyr og fremgangsmåde der kræves for at behandle enheden omhyggeligt«. Endvidere bestemmer nævnte forordnings artikel 9, stk. 5, at sådanne dyreenheder »skal […] klargøres, transporteres og behandles på en måde, som mindsker risikoen for overlast, sundhedsskade eller mishandling, og som, for dyrs vedkommende, er i overensstemmelse med [Unionens] lovgivning om beskyttelse af dyr under transport«.

38 Det fremgår både af den generelle opbygning af forordning nr. 338/97 og af de mål, der forfølges med forordningen, at denne forordnings artikel 11, stk. 2, litra a), dermed skal fortolkes således, at en importtilladelse, der ikke overholder nævnte forordnings bestemmelser, kun skal anses for ugyldig for så vidt angår de enheder, som denne importtilladelses ugyldighedsgrund faktisk angår.

39 Det samme gør sig gældende med hensyn til artikel 11, stk. 2, litra b), i forordning nr. 338/97, da denne bestemmelse kun finder anvendelse på dyreenheder omfattet af de dokumenter, der er nævnt i denne artikels stk. 2, litra a).

40 Således skal den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de pågældende enheder befinder sig, kun beslaglægge og eventuelt konfiskere de enheder, som importtilladelsens ugyldighedsgrund faktisk angår.

41 På baggrund af de ovenstående betragtninger skal de forelagte præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at en importtilladelse, der ikke overholder denne forordnings bestemmelser, kun skal anses for ugyldig for så vidt angår de enheder, som denne importtilladelses ugyldighedsgrund faktisk angår, således at disse enheder er de eneste, der skal beslaglægges og eventuelt konfiskeres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de befinder sig.

Sagens omkostninger

42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 11, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed skal fortolkes således, at en importtilladelse, der ikke overholder denne forordnings bestemmelser, kun skal anses for ugyldig for så vidt angår de dyreenheder, som denne importtilladelses ugyldighedsgrund faktisk angår, således at disse enheder er de eneste, der skal beslaglægges og eventuelt konfiskeres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de befinder sig.

Underskrifter